

Hetta siga í hvussu so er fólk í Slovakia.

Hetta kundi verið nakað hjá Føroya Soriassiflag at hugsað um. Eitt vakrari og hugnaligari umhvørvi at búleikast í nakrar dagar á sumri finst valla.

Kyndil-Partizan

Klokkan 16.00 vóru vit aftur í hollini í Bardejov. Kyndil skuldi nú leika móti felagnum Partizan. Hetta liðið var á nökurlunda sama aldri sum kyndladreingirnir.

Partizan byrjaði betur og kom skjótt fram um við fyra málum. Men so komu kyndladreingirnir fyrri seg, og Partizan slapp ikki longur frá teimum enn tey fyra málini. Fyrri hálvleikur endaði 13-9.

Seinni hálvleikur var javnur. Liðini fylgdust bæði, við sama málmuni. Tað vóru seraliga Balli og Akí, og teir báðir málverjarnir Jóan Pauli og Bjarni, ið royndust væl.

Dysturin endaði við 23-19 sigri til slovakararnar. Samanumtikið eitt úrslit vit vóru nøgdir við. Aftaná dystin varð farið aftur til Kosice.

31. desember:

Nýggjársaftan í Tjekkoslavakínum

Hetta var dagur í viku, serliga hvat leikarunum viðvíkti. Hendan dagin, ella rættari kvöld, vóru teir jú bodnir út til ymiskar leikarar at siggja hvussu ein helt nýggjársaftan í Tjekkoslavakínum. Men fyrst skuldi ein dystur leikast í Michalovce, einar 60 km. frá Kosice.

Tjúgútúsund mannalív

Á veg til Michalovce sóu vit tveir stríðsvognar og einstakar kanónir standa við vegjaðaran. Týðuligt var, at hetta var til minnis um eitthvørt. Vit spurdu tolkin, ið er vinmaður Igors, hvat og hvi hetta var soleiðis. Tibor segði okkum, at hetta var til minnis um teir ræðuligu dagarnar, stutt áðrenn 2. veraldarbardagi hasaði av.

Hetta blóðuga stríðið stóð millum týskar hermenn, ið sum kunnugt gjørdur innrás í landið, og Tjekkoslavakiska herin, hjálptir av russum. Hesin syndarlígi og ómenniskjansligi bardagin kostaði yvir tjúgútúsund hermonnum lívið.

Kyndil-Michalovce

Vit vóru í Michalovce um ellivu tíðina og dysturin byrjaði so at siga beinanvegin. Aftur hesaferð kom Kyndil verri frá byrjanini. Sjálvst um teir til tíðir

leiktu heilt væl, var hetta ikki nóg mikið. Teir vóru aftur í hálvleikinum við fimm málum, 14-9.

Seinni hálvleikur gekk betur, og teir vistu seg nú at hava størri sjálvsálit. Teir taptu kortini dystin 27-22.

Heimsins besti hondbóltsleikari

Aftaná dystin heilsaðu vit uppá fyrrverandi heims-kenda tjekkoslavakiska landsliðsleikaran, Vladimír Seruga. Seruga kom fyrstu ferð á landsliðið í 1964. Tá var heimsmeistaraskapið leikt í Prag, og Tjekkoslavakia vann bronzu.

Men Seruga er meira kendur fyrri leiklut sín á landsliðnum í 1967 í Svøríki. Tjekkoslavakia vann nevniliga heimsmeistarakeitið tað árið. Teir vunnu í finaluni á Danmark 14-11, og Seruga, við sinum stóra kroppi, var ein tann besti málskjúttin í kappingini. Vit hava grein um Seruga seinni.

Familju- og leikarakaos

Nú fara vit aftur til Kyndil.

Sum nevnt, var hetta dagurin, kyndlaleikararnir skuldu út til slovakisku leikararnar at halda nýggjár.

Nú var tíðin so komin, klokkan var uml. 18.00, at kyndlaleikararnir skuldu mæta slovakisku leikarunum á Hotel Hutnik. Haðani skuldu teir so, hvør sær, fylgast við teimum heim. Men nú kom »speril« í. Nú vildu nakrir av leikarunum ikki hoyra talan um einsamallir at fara út til fremmanda familju.

Nógv hvøss orð fullu eina løtu, men so við og við dalaði mótstøðan og endaði í bestu semju. — Lat okkum fáa hetta yvirstaðið, søgdu teir og reistust.

Sverri, Birgir og eg sjálvur vóru aftur hetta kvöldið bodnir heim til Igor, og vit avtalaðu at mæta dreingjunum aftur um miðnátarleitið.

Væl nøgdir

Sum avtalað mottust vit allir aftur á hotellinum á miðnát.

Vit vóru, sum rimuligt er, spentir at hoyra hvat leikararnir høvdu at siga frá, tí teir vóru jú ógvuliga ivasamir áðrenn teir fóru. Men nú sá øðrvisi út. Allir vóru stak væl nøgdir við vitjanina, og vóru glaðir fyrri at hava tikið av innbjóðingini.

Teir søgdu seg hava fingið ríkiligt at eta, nakrir høvdu hugt at

Sverri gevur leikarunum nokur góð »tips«

Á hesum okinum doyðu meira enn tjúgu túsund mans upp á nakrar fáar dagar

Ein av stríðsvognunum til minnis um seinastu krígsdagarnar í seinna veraldarbardaga